

POPÜLER CUMHURİYETÇİ BİRLİK
Demokrasiyi yeniden kurmak için halkın birliği

UPR'NİN KURUCU TÜZÜĐÜ

25 Aralık 2007'de Kurucu Kongre tarafından tasdik edilmiştir.

Türkçe

Droit réservés-Her hakkı saklıdır

25 Mart 2007 de toplanan kongre (Roma antlaşmasının ellinci yıldönümünde) her yaştan ve her mevkiden fantsızlar Fransa'nın bağımsızlığını yeniden inşa etmek, frantsız halkına özgürlüğünü iade etmek, vedünya çapındaki bütün milletlerin ve halkların özgürlüğünün sözcüsü konumundaki ölkemize onun tarihi rolünü geri getirmek amacıyla Popöler Cumhuriyetçi Birlik (UPR) 'i kurmaya karar verdiler.

Kurucu üyeler, UPR'nin programının ve analizlerinin özgünlüğünü açıkça ortaya koyan bu tüzük sunumunu yaratma konusunda mutabık oldular. UPR'nin bütün üyeleri bu belgeyi okumuş kabul edilip, sonuçları ve analizleri paylaşmaya, ve bunlarla intibak etmekle yükümlüdürler.,

1. Fransa'nın durum analizi: Avrupa problemdir, çözüm değil.

Popöler Cumhuriyetçi Birlik (UPR) var olan tüm siyasi hareketlerini iki temel nokta üzerine tanımlar :

Bir yandan Fransa'nın durumunun analizi üzerine ;

Diğer yandan ölkemizi gittikçe kötüye giden bu ciddi siyasi, ekonomik, sosyal ve ahlaki krizden çıkarma metodları üzerine.

Ölkemizin bütün problemlerininin tek sebebi Avrupa birliğı değilse de, en azından Avrupa yapısıdır. Yarım asırdır inandığımız gibi tüm problemlerin çözümü olmaktan uzak, Avrupa yapısı tam tersine, sorunun kendisidir. Çünkü bu yapı, Fransızları demokratik seçimlerinden mahrum bırakan, aşırı derecede geleceklerini onlara bağlayan, onları keyfi çıkarlarının alanına mahkum eden, sebepsizce ve süresiz olarak kendi kendilerindne kuşku duymaya ive bir çeşit umutsuzluğa iten yabancı himayesi altına sokar.

UPR Fransa'da ve tüm dünyada gerçek anlamda ne olup bittiğinin bilincinde olan bir 21. yüzyıl partisidir.

Militanlarının ve sorumlularının etnik köken, yaş, eğitim, meslek çeşitliliğı sebebiyle, UPR cahillerin ve nostalgiklerin partisi değildir. Tam tersine, 21. yüzyılda doğmuş, zamanının teknolojisine son derece ayak uyduran, dünyanın geri kalanında ne olup bittiğine son derece hakim, uluslararası problemlerin karmaşıklığının, ekonomik baskıların ağırlığının, dünyanın genel değışiminin ve mantalitesinin ve aynı zamanda ölkemizin asırlardan beri süregelen dış ölkelere açıklığının ve onlara olan etkisininin de farkındadır.

Siyasi partilerin çoğuna göre, Fransa'nın problemlerinin sebebi, dünyadaki diğer ölkelerle uyumsuzluğundan dolayı "zorunlu reformlar"ın benimsenilmesi konusundaki geç kalmışlığından gelir. Ancak, yurttaşlarımıza yüklenen bu ağır suçluluk duygusu, bu politik hareketler diğer dünya ölkelerinin başarısızlıklarının ve başarılarının gerçek sebepleri üzerinde durulmadan, ciddi, köklü öne sürmeksizin, doğruluğı kanıtlanamayan ideolojik bir biçimde öne sürölmeye devam ediliyor. Bu yaklaşım, Analizlerini sadece birkaç Avrupa ölkesinde ve Amerika'da değil, dünyanın geri kalan kısmında da neler olup bittiğini titiz ve müsamahadan uzak çalışmalara dayandırmasıyla UPR'nin yaklaşımından çok farklıdır.

Önyargıları alt üst eden bazı analizler

Örneğin, Upr,

Avrupa Komisyonu gibi uluslarüstü bir devlet ile karasal bir politika oluşturma sürecinin dünyanın ulus devlet ilkesinin hakim olduğu başka hiçbir yerde taklit edilmediğini belirten ;

Tüm mevcut evrensel istatistiklere göre, bir devletin boyutunun büyüklüğü ve nüfusunun hayat standartları arasında hiçbir korelasyon olmadığını ama buna karşın ekonomik büyüme ve vatanseverlik arasında bir korelasyon olduğunu ortaya koyan,

Avrupa'daki şirketlerin, diğer Avrupa ülkelerinin şirketleriyle daha iyi bir şekilde rekabet edebilmek amacıyla dünyanın diğer ülkelerinde, özellikle Asya'daki şirketlerle giderek artan bir ittifakının olduğunu altını çizen. İş dünyasındaki bu güçlü eğilim, Avrupa yapısının ekonomik ve endüstriyel bir güç olduğu ve "avrupa şampiyonları"ni¹ oluşturmamıza izin verdiği argümanını yanıtlıyor.

Avrupa kuruluşları bünyesinde karar alma döngüsünü, Fransa'nın marjinalleşmesini ve amerikan baskı gruplarının oynadığı rolün önemli ağırlığını açıklayan ;

Avrupa entegrasyonu için harcanan paranın ekonomiye ve Fransız kamu maliyetine gitgide yük olduğu konusunda vatanandaşlarımızı bilgilendiren,

Karşılaştırmalı istatistiklere dayanarak, Fransa'nın bize söylendiği gibi ekonomik olarak felaket bir durumda olmadığını kanıtlayan,

Bize iyi bir ekonomik ve finansal yönetimin bir zorunluluğu olarak tanımlanan

Maastricht Anlaşması kriterlerine Japonya ve ABD başta olmak üzere birçok dünya ülkesi saygı göstermediğini ortaya koyan.²

Tek Fransız siyasi partidir.

Ekonomik ve sosyal problemler konusuna çok hakim olan UPR elbette bilimsel, ticari endüstriyel dinamizm ve rekabetçiliğin gerekliliğinin de altını çiziyor, tıpkı Fransızların sosyal sitemlerini koruma konusundaki kararlılığının ve toplumdaki yaşam anlayışının meşruluğunun da altını çizdikleri gibi.

Ancak, UPR eğer Fransa halk kitlesi açıkça onaylamaz ve politika açıkça öncülük etmezse Fransa'nın hiçbir ciddi problemin tamamen çözülmeyeceğini beyan ediyor. Ve yine de hakiki demokratik seçimler bağlamında, eğer iktidar milletten onayladığı özgür bir istekten doğmadıysa böyle bir onay vatanandaşlarımız tarafından alınamaz. Çünkü Fransa'yı uzun vadede kendi halkına karşı yönetmek imkansızdır.

Fransız durumunun çıkmazı Fransız halkının alçakça -ve beyan edilmemiş- bir şekilde dış güçlerin himayesine bırakılmasından kaynaklanıyor

Bin beş yüz yıldan fazla bir süredir tarihin bize öğrettiklerine dayanarak, UPR hatırlatıyor ki Fransız halkı hiç bir zaman kalıcı biçimde bir dış bir güç tarafından yönetilmesini kabul etmemiş veya meşru görmemiştir.

---

¹ Bazen öngörmüş olduklarında, Avrupalı şirketlerin kaynaşması tekellere savaş açma adı altında Avrupa Komisyonu tarafından engelleniyor..

² Minnettarlık duyduğumuz ve dostça duygular beslediğimiz Amerikan halkı aynı zamanda bu durumun mağdurudur.

Yahut, yapılmaya çalışılan avantajlı, fütürist, ütöpic veya yumuşatılmış tanıtım ne olursa olsun bir Avrupa halkının yokluğu, Avrupa Birliği'nin fransızları esasında oligarşik ve seçimle iş başına gelmeyen, meşrutiyeti tanımaksızın yabancı güç hakimiyetine sokmaya çalışılıyor olması inkar edilemez. Dolayısıyla, Fransa'nın tüm tarihi bizi bu teslimiyetin ancak ve ancak geçici olabileceğini anlamamızı sağlıyor. Bu durum, uzun vadede sürdürülemez.

Fransızlar bazen "Avrupa entegrasyonu"nu kabul ettikleri izlenimini verdiyseler de, özellikle çok da birşey getirmeyen Maastricht Anlaşması'nın referandumu sırasında, eğer vatandaşlarımız red durumunda daha kötü sonuçlara sahip olacaklarıyla ilgili tehdit edilmeselerdi, bu referandumun sonucu farklı olabilirdi. Fransızlar açıkça ve dürüstlikle hiçbir zaman uyarılmadı, aceleci ve belirsizlik içinde hakimiyetin Avrupa Birlięii'ne aktarımı onları çok somut olumsuz koşullarına sürüklendi, ve bu önemsiz bir şey yapılmışçasına yapıldı. Vatandaşlarımız, örneğin, hiçbir zaman açık ve ciddi bir şekilde o andan itibaren ulusal savunma ve yabancı politika anlamında büyük stratejik seçimlerin Fransa'nın geleceği üzerinde sosyal, ekonomik, parasal, çevresel anlamda onların oylarına bağlı olmadıkları konusunda uyarılmadılar. Ayrıca, feci olduğu ortaya çıksa bile (Bizim bugün iyiyi ve güzeli kanıtladığımız gibi), bu belirleyici seçimler durmadan dışarıdan absürt bir konvoyun liderliğinde, daha sonraları 30 kadar devlete ayrılarak Fransa'ya empoze edilmeye devam edilecek, Amerika'nınkinin artık yıkıcı hale gelmiş olan etkisinin yanında Fransa'nın etkisi marjinal hale gelecek. "Avrupa yapısı"ni kabul etmeye zorlayan, aynı zamanda bir barış yaratıcı, tarihi bir kader, politik bir ihtiyaç, ekonomik bir aciliyet, sosyal bir ilerleme, ahlaki bir gereklilikmiş gibi kabul ettirilen bu bitmeyen propogandanın empoze edildiği fransızlar artık daha yakından bakmanın, aksini kanıtlamanın ve karşı çıkmayı asla düşünmüyorlar.

Ama, aynı zamanda fransızlar seçtikleri kişilerin Fransa'nın stratejik seçimlerinden daha fazlasına karar vereceklerini de hiç düşünmediler. Tıpkı bir an bile büyük bir çoğunluğunun rızası olmadan, reddettikleri kararları fransızlara dikte eden çoğunluğu oluşturan 27 devletle beraber olduklarına inanmadıkları gibi.

Bu çelişkilerin sonucu, akılların büyük ölçüde karışması olmuştur, bir taraftan da fransızlar yıllardır onları tuzağa düşüren muhteşem vaatlerin tam tersinin sonuçlarına katlanmak zorunda kalmışlardır :

« Onlara "Avrupa, barıştır" ı garantiledik. ?

Fakat Avrupa'nın Irak örneğinde olduğu gibi uluslararası hukuğa tecavüz eden savaşlarda Avrupa'nın Fransa'nın yanında hareket etmek isteyeceğine inanıyorlar.

« Euro daha fazla büyüme ve iş demektir » ?

Fakat euro bölgesi hala büyüme ve iş açısından dünyanın en gerisinde kalıyor.

« Avrupa refaktır »

Fakat alım gücü durgun veya gerilemekte ve gelecek perspektiflerimiz hiç bu kadar karanlık olmamıştı.

« Avrupa bize Amerika ve Çin'in karşısında endüstri şampiyonları yaratmamızı sağlayacak »

Fakat Avrupa Komisyonu Amerika veya Çin'de alelâde yapılan tüm karşılaştırılabilir koruma ölçülerini engeller, dmier-çelik sanayiye hintlilerin satın almasını sağlar, tüm dünyada tekstil, mobilya, oyuncak, gözlük sanayimizin yıkılmasına ve dekolonizasyonunu (yerellikten alıkonulmasını) normal bulur, hatta bunu destekler.

« Avrupa, daha fazla sosyal güvencedir » ?

Fakat Avrupa Komisyonu çok düşük maaşlı ülkelere yönelik dekolizasyonu normal bulur ve mali ve sosyal dampingi onursuzca teşvik ederek Avrupa Birliği bünyesindeki bütün sosyal ve mali uyumu, reddeder.

« Avrupa, fazla mülteci akışı kontrolünün en iyi yoludur » ?

Fakat tam tersine, Şengen Anlaşması tüm kontrolü ortadan kaldırdı ve ülkemizi insanların ve ticaret mallarının kontrolsüz girdiği bir elek hâline getirdi.

« Avrupa tarımımızı destekliyor »

Fakat Brüksel geleneksel tarımımızın neredeyse hepsinin kayboluşunu planlamıştır.

Fransa'daki siyasi krizin merkezinde büyük bir yanlış anlaşılma

Özetle, bu bitmeyen propoganda Avrupa yapısına yönelik eleştirilerin analizini yasaklar ve ortaya atılan bütün fikirlerin kutsala saygısızlık sayılmasını sağlar ama bu propogandanın bütün alanlardaki gittikçe tehlikelileşen korkunç sonuçları bütün memnuniyet kapılarını kapatır.

Böylece, onlarca yıl boyunca, müthiş bir yanlış anlaşılma yaratıldı. Aşırı solundan aşırı sağına, kesinlikle bir tane siyasetçi Avrupa entegrasyonu ilkesine bile karşı olduğunu söylemeye cesaret edemez. Fakat özellikle siyasi çevrede, Avrupa'yı olduğu gibi savunduğunu söylemeye cesaret eden bir siyasetçi de yoktur.

Bir yandan, 2005'te Avrupa entegrasyonu üzerine yapılan referandum kampanyasında bunu görebildik. Çünkü, çok az bahsedildiği gibi, eğer Hayır taraftarları Avrupa'yı olduğu gibi reddettiyseler, Evet taraftarları dolaylı olarak aynı reddedişi yaparlardı çünkü argümanları bu yapının gerekli değişiklikleri sonunda getirebileceği idi. (« Çalışan bir Avrupa için evet deyiniz» « Sosyal bir Avrupa için Evet » vs.) .

Özetle, bütün fransız politikacılar Avrupa yapısı prensibi lehine, ancak işleyiş biçimine aleyhine hareket ediyorlar.

Bu çelişkiyi çözme amacıyla, herbiri aynı şekilde gittikçe şüpheli hale gelen seçmenleri önünde, bir anlamda daha büyük bir Fransa demek olan, değişmeyen "başka bir Avrupa" arzusu içindeler.

Ama hiçbiri bu cazip bakış açısının sadece başka bir etki bırakmayacak olan kutsal bir arzu olduğundan bahsetmiyor. Çünkü Avrupa ne tesadüfen ne de bir dikkatsizlik sonucu bugün olduğu yere geldi. O bugün bu konumda çünkü Avrupa 28 rakip millet çıkarlarının sonucudur ve Fransa artık, 28 üye arasında 1 üyesiyle (%3,6 sını oluşturur), Amerika'ya

yakın ülkelerin çoğunluğunu oluşturulduğu bakış açıları,değerleri, çıkarlarıyla bir üst akıl içinde bir şeyler yapabilme yeteneğine sahip değildir.

UPR Fransa'daki çıkmazın temelini oluşturan çıkış noktası tam olarak genelleştirilmiş bu siyasal şizofreninin içinde olduğunu düşünüyor. Çünkü bütün Avrupa yapısı bloğunun reddinin gerekliliğine ve teşhisine kadar gitmiyorlar, buna cesaret etmiyorlar veya bunu istemiyorlar, fransız siyasi partileri kendi içlerinde medyaya ve kamuoyuna diğer 27 üye devletin rızasını alabilecek hiçbir öneride bulunmayarak Avrupa'yı eleştirmenin, ama ilkesini onaylamanın- fransızlar için sonuçları daha cazip hale getirmek amacıyla- demokrasi için kargaşa yaratan ve zararlı bir şey olduğu izlenimini veriyorlar.

Sonuç olarak,fransız siyasetinin tamamı anlamsız hale geliyor ve ekstremistlere büyük, özgür bir yol bırakarak hareketliliğinin bütün gücünü kaybediyor. Bu nedenle, temel amacı bu yanlış anlaşılmayı çözmek olan bir parti kurarak fransız siyasetinin durumunu netleştirmek için çok önemlidir.

2. Ulusal toparlanma mutlaka Avrupa Birliği'nden çıkılmasından geçiyor

Barış, demokrasi ve refahlık getirici bir proje olmasından uzak, verilen sözlerin ne olduğunun önemi olmaksızın Avrupa kıtasının zoraki pazarının birleşimi, Fransa ve Avrupa'yı ekonomik olarak etkisiz, sosyal olarak toleranssız, diplomatik olarak savaş kışkırtıcısı, sosyolojik olarak absürt ve kültürel olarak insanlık dışı diktatoryal bir yapıya götüren zararlı bir ütopyadır.

Sadece Fransa'nın bağımsızlığı ve fransız halkının egemenliği ülkemizin refahını ve demokrasisinin iyi işleyişini, dünyadaki etkisini, barış eylemlerini ve coğrafi konumlarını ve dini inançlarını ayırt etmeksizin halk arasındaki kardeşliği sağlar.

Belirsizliğin bitişi

UPR'nin kuruluşunun temel sebeplerinden biri programlarında milli egemenlikten söz eden bütün siyasi hareketlerin ikili belirsizliğidir :

Bir yandan, diğerlerinin arasında egemenliği sıradan bir konu haline getiriyorlar. Hal böyle iken, diğer birçok konu içinde Avrupa sorununu görmezlikten gelmek, bu milli egemenliğimizin gerekli restorasyonunun merkezini, spesifik ve belirleyici özelliğini ortadan kaldırmaktır.

Diğer yandan, iyileştirilebilir Avrupa yapısı mitini hesaplarına katıyorlar. Kendilerinin « ulusların Avrupası » gibi olan bir « Başka Avrupa » fikrine yakın olduklarını açıklıyorlar. Diğer taraftan diğer 27 ulus-üyenin ve Avrupa Komisyonunu birleştiren mucizenin nasıl oluştuğunu açıklamaktan yoksunlar.³

³ Bu kurguyu anakronizmden daha iyi, manipülasyondan daha kötü haline getirmek için "Gaullizm"i ileri sürmek. Medya, MRP (Popüler Cumhuriyetçi Hareket) ve atlantikçi lobiler tarafından sürekli olarak eleştirilen Charles De Gaulle, iyaklaşık yarım asırdır, denemiş oldukları bir «Devletlerin Avrupası» tanımını hatırlatan bir semantik imtiyaz anlaşmasını kabul etmişti. Ama bir Altının Avrupası'ndan tamamen başka bir kontekste, başlarda, Fransa tarafından domine edilen. Bununla birlikte, her seferinde milli egemenlik oyuna girdiğinde, Charles de Gaulle açıkça kendi yararına karar verir.

UPR bu belirsizliklerin ülkemizde çok yaygın bir kamuoyu çoğunluğunun fikir hareketinin marjinalleşmesinin ana nedeni olarak kabul ederek, tutum olarak açık ve net bir programa sahip olmayı ve dengeli, demokratik ve dürüst bir şekilde Fransızlara sunmayı tasarlamıştır.

Bu program Fransa'yı avrupalı « Birlik » iddiasını ve Avrupa entegrasyonunun yeni projesinin reddini, Avrupa ülkelerinin seyreltmesini veya şekli ne olursa olsun Fransız halkının özgürlüğünün yabancılaştırmasının reddini savunur.

Pratikte, UPR kendi mevzuatına yazmayı -ve mevzuatına kaydetmeyi- öneren tek siyasal harekettir, mevzuatında Fransa'nın düze çıkmaya başlaması 3 başlıca intibağı temel alır.

1) Roma Anlaşması da dahil olmak üzere bütün Avrupa anlaşmalarını kınamak,⁴

2) Bitmeyen « Başka Avrupa » sözleriyle Avrupa yapısı konseptini bile reddetmek,⁵

3) Fransız anayasasına somut konularla, zaman ve kapsamla sınırlı olmayan, devletler arasında eşitlik ve karşılıklık üzerine kurulan uluslararası anlaşmalarla hükmedilen tüm egemenlik delegasyonlarının yasaklanmasının yazılması.

Bu programın berraklığı ve büyük özgürlükçü kapsamı, hoşgörüsünün « egemenlik » inin yinelenen başarısızlığı ve belirsizliklerinden ve Fransızların hiç farkında olmadan yol açtıkları bu altüst oluştan kurtulmayı sağlayacaktır.

Bin beş yüz yıllık ulusal tarihe dokunarak, UPR öncelikle devlet otoritesini yeniden oluşturabileceği milli bağımsızlık sorununu hallederek ve Fransız cumhuriyetinin özgürlük, eşitlik ve kardeşlik değerleriyle uyumlu olan bir ekonomik, sosyal ve kültürel gelişme programının etkili bir biçimde uygulamayı düşünür.

Sağ-sol ayrışmasını bir kenara koyan milli bir özgürlük programı

Upr'nin programı gerçekte milli bir özgürlük programından farklı bir şey değildir. Ve dolayısıyla, geleneksel sağ-sol ayrışmasını kasten ve mantıken reddeder.

UPR sağ-sol ayrışmasının yokluğunu iddia etmez. Ama her seferinde Fransa gerçekten tehlikede olduğunda, aciliyet karşısında ayrışmanın geçici olarak bitmesi gerektiğini savunur. Bu sebeple, UPR üyeleri arasında ekonomik ve sosyal, hatta toplumu ilgilendiren konular üzerinde muhtemelen ayrılığa düşebilecek tüm farklı politik tabakalardan gelen Fransızlar bulunur. Ama hepsi, eğer stratejik kararlar onlar farkında olmaksızın ve uyarılmaksızın önceden alınıp sonuca ulaşıldıysa bu konular üzerine tartışmanın hiçbir işe

---

⁴ Roma Anlaşması'nın, diğerleri arasında , Fransa'nın bir Avrupa Komisyonu tarafından temsil ettirildiği, Bolkestein direktiflerinin pratiğe konulduğu veya hiçbirşeyin konulmadığı OMC müzakereleri. -stratejik olarak felaket- .Uluslararası çıkarlar ve başarı ile,enerjik olarak mikro devletlerin savunduğu bir kuruluşun bile yoksun olarak delokalizasyonla veya maaşların çok düşük olduğu ülkelerde işten çıkarmayla mücadele edebileceğimize dair Fransızlara verdiğimiz sözler yanıltıcıdır.

⁵ Şimdi, bir yarım asır kanıtladı ki, bütün « Öteki Avrupa » , « Halkların Avrupası » , « milletlerin Avrupası » , « Sosyal Avrupa » , « Bağımsız Avrupa » , « Konfederal Avrupa » , « Avrupalı Avrupa » , « Bu Avrupası » , « Şu Avrupası » gibi bütün projeler aslında Fransa'yı gerçekte dikkatlice düşünülerek hakimiyet altına alan kaçınılmaz olarak tanıtılan ilüzyonlardır, hiçbir tarihi kadere empoze olamayan kıtasal siyasi bir yapı prosedürüdür.

yaramadığının farkındalar. Mesela vergileme, dekolizasyona karşı mücadele, emeklilerin finanse edilmesi, göçmenlik, çevre üzerine sonu olmayan tartışmalara girmek, hatta kendilerini yıpratmak neye yarar ki ? Üstelik bu bahsedilen kararlar, Fransız halkından saklanan, Avrupa Komisyonu üyeleri'nin seçilmemiş üyeleri ve AMB'nin (Avrupa Merkez Bankası) yine seçilmemiş üyeleri tarafından zaten daha önceden alınmış olan büyük stratejik kararlarsa ?

UPR, diğer yandan "Öteki Avrupa*" tematiği ile ikincil konuların hızlı çoğalışı üzerinde durur. Fransızların sadece bir konuyla : "Klmin neye kara verme gücü vardır ?" ilgilendirmelerini engellemek amacıyla avrupa yapısı partizanlarınca öne sürülen başlıca tuzaklardan biridir "Öteki Avrupa" tematiği.

Sonuç olarak, UPR, asıl gereksinim söz konusu olduğunda, süslü tartışmaların içine kendini bırakan bir parti olmamaya karar vermiştir. Sonuçta, UPR üyeleri eğer isterlerse -oluşumun dışında- toplumu ilgilendiren konularda şu veya bu ekonomik, vergisel ya da sosyal seçimin lehine kendilerini konumlandırmakta özgürdürler. Ancak, mevcut Tüzük ile tutarlı kalmak amacıyla, dokundukları konular üzerine, kendileri ve muhatapları için, onları hangi sonuçlara götürebileceğini ve öne sürdükleri konuların karar vericilerinin Fransız veya yabancı organizmalar olup olmadığını araştırmanın, belirlemenin ve ortaya koymanın daimi bir görev olduğunu düşünüyorlar. Ayrıca, UPR üyeleri, temel bir prensip olarak, milli otoritelerin güçsüzlüğünü kanıtlamadıkça UPR'yi bu süslü tartışmaların öne sürülmek zorunda kalındığı bir yer olarak görmüyorlar, Bu nedenle, oluşumun içine uygulanamaz olacak kadar zararlı olan bölünme motiflerini sokmamaya çalışıyorlar.

3.Sonuç : insan şerefi için bir mücadele

Çok fazla konu üzerine UPR üyelerine bırakılan ifade özgürlüğü, aynı zamanda oluşumun dinamiği ve meslekler arasındaki ilişki korunması gerektiğinde, dini inançları, kökeni ve diğer sebepler gereğince kimseye saldırılmamasını gerektiren etik prensibi söz konusu olduğunda limitlidir.

UPR, bir yandan millet ve yurtseverlik, diğer yandan birinin milliyetçiliği arasındaki temel ayrımı yapar. Vatan kavramlarına, milletlerin ve demokrasinin otonomisine sıkıca bağlı olan Jaurès'e atıfta bulunarak, UPR vatan ve milletin jenerasyonlar ve sosyal kategoriler arasında bağımsızlığı ve demokrasiyi gerçekten işleyebilen nadir kuruluşlardan olduğu konusunda ısrarcıdır.

Dahası, Charles de Gaulle'ün Alain Peyrefitte'e açıkladığı söze atıfta da bulunarak «« Biz milletçi değiliz, biz milletleriz»», Upr çatışmalarının çoğunun milletlerden doğmadığını, ama milletlerin imparatorluğa dönüşme amacıyla kendi aralarında milli sınırlarından çıkma isteğinden ve diğer milletlere kendi değerlerini zorla benimsetmeye çalışmasından doğduğu konusunda da ısrarcıdır.

Vatana olan sevgisini ve her türlü milliyetçiliği tümünden reddettiğini beyan ederek, UPR alenen bütün aşırı cılıkları, bütün ırkçılıkları ve komüniteryenizmleri reddeder ve 10 Aralık 1948'de Birleşmiş Milletler Genel Kurulunca benimsenen İnsan Hakları Evrensel Beyanname'si'ne olan ve laikliğe olan bağımlılığını beyan eder. Bu Beyanname ve 16 Aralık 1966 tarihli Birleşmiş Milletler Paketi'nin medeni ve siyasi haklar üzerine halkların kendi haklarını belirleme hakkı olduğunu vurgulayan, değiştirilemez hükmünde olan 1. maddesi UPR programının ahlaki konumundaki, Fransızlara kendi kaderlerini değiştirmeyen

tain hakkı tanıyan,isteklince veya zorlanarak bütün kölelikleri reddetmeyi emreden en yüksek hakkıdır.

Bu gezegensel perspektifte, UPR bu 21. yüzyıldaki dünyanın bir ucundan bir ucuna yayılmış olan ticaretin ve iletişimin zaferini görerek onaylar. Şuana kadarki tek uluslararası meşru örnek olan Birleşmiş Milletler Organizasyonunun en yüce etik prensibi bütün halklara ve milletlere ciddi bir eşitlikle davranmasıdır. Zorla veya değil, bazı devletleri kapsayan, bazılarını dışlayan bir Avrupa-atlantik veya bir Avrupa İmparatorluğu inşa etme fikri bile, trajik bir hata ve dünya barışı üzerine sonuçları korkunç olabilecek bir tarihsel saçmalaktır.

Bu nedenle UPR ahlaken veya etik olarak şüpheli herhangi bir ayrıma girişmeden, Avrupa kıtasında bulunsun ya da bulunmasın gezegenin bütün devletleriyle tamamen doğal uluslararası kooperasyonları teşvik etmeyi amaçlamaktadır. UPR, bu vesileyle bu kıtaların tanımlarının yalnızca yerkürenin devletleri arasındaki ticaret ve yakınlıklara tekabül eden coğrafi düzenler olduğunu hatırlatır.

UPR aynı zamanda dünyanın kültür farklılığını koruyan kaçınılmaz bir medeniyetsel eşitlik havuzu olarak Frankofoniye derinleştirmeyi ve geliştirmeyi de amaçlar. Bu sebeple UPR, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin daimi bir üyesi olarak, üyelik koltuğunu aktarılabirlik prensibinin Fransız Anayasası'nda yer edinmesini de amaçlar. Bu sadece Fransa'nın dünyaca ünlü büyük bir güç olarak rolünün korumasına izin vermeyecek, bunun da ötesinde, ulusların ittifakında Frankofon dünyada başlıca bir yer edinmesini sağlayacaktır.

UPR, Cumhuriyet'in özgürlük, eşitlik ve kardeşlik ilkeleriyle bağdaşmadığı ve laiklik, hümanite, kültürel çeşitliliğe saygı, sosyal adalete ve komüniteryenizmin bütün türevlerinin reddiyle uyumlu olmadığı sürece Fransızların gözlerinde hiçbir ilerlemenin mümkün ve kabul edilebilir olmayacağını ilan eder.

UPR, bu değerler birlikteliğinin Fransa'yı dünyanın genel ticaretleşmesini reddeden ve insanları basit ekonomik değişkenlere tercih eden herkes için evrensel bir referans olduğunun altını çizerek. Bu sebeple, Fransa'nın Avrupa İmparatorluğu'nun ölümcül ütopyasından çıkışını destekleyerek, UPR sosyal hayatın hümanist yapısı, dünya üzerindeki tüm insanların özgürlüğü, kurtuluşu ve itibarı için savaşıyor.

Bu üçüncü milenyumun başında, bundan daha önemli bir konu yoktur.

1. Bazen öngörmüş olduklarında, Avrupalı şirketlerin kaynaşması tekellere savaş açma adı altında Avrupa Komisyonu tarafından engelleniyor..
2. Minnettarlık duyduğumuz ve dostça duygular beslediğimiz Amerikan halkı aynı zamanda bu durumun mağdurudur.
3. Bu kurguyu anakronizmden daha iyi, manipülasyondah daha kötü haline getirmek için "Gaullizm"i ileri sürmek. Medya, MRP (Popüler Cumhuriyetçi Hareket) ve atlantikçi lobiler tarafından sürekli olarak eleştirilen Charles De Gaulle, iyaklaşık yarım asırdır, denemiş oldukları bir «Devletlerin Avrupası» tanımını hatırlatan bir semantik imtiyaz anlaşmasını kabul etmişti. Ama bir Altının Avrupası'ndan tamamen başka bir kontekste, başlarda, Fransa tarafından domine edilen. Bununla birlikte, her seferinde milli egemenlik oyununa girdiğinde, Charles de Gaulle açıkça kendi yararına karar verir.
4. Roma Anlaşması'nın, diğerleri arasında , Fransa'nın bir Avrupa Komisyonu tarafından temsil ettirildiği, Bolkestein direktiflerinin pratiğe konulduğu veya hiçbirşeyin konulmadığı OMC müzakereleri. -stratejik olarak felaket- .Uluslararası çıkarlar ve başarı ile,enerjik olarak mikro devletlerin savunduğu bir kuruluştan bile yoksun olarak delokolizasyonla veya maaşların çok düşük olduğu ülkelerde işten çıkarmayla mücadele edebileceğimize dair Fransızlara verdiğimiz sözler yanıltıcıdır.
5. Şimdi, bir yarım asır kanıtladı ki, bütün « Öteki Avrupa » , « Halkların Avrupası » , « milletlerin Avrupası » , Sosyal Avrupa » , « Bağımsız Avrupa » , « Konfederal Avrupa » , « Avrupalı Avrupa » , « Bu Avrupası » , « Şu Avrupası » gibi bütün projeler aslında Fransa'yı gerçekte dikkatlice düşünülerek hakimiyet altına alan kaçınılmaz olarak tanıtılan ilüzyonlardır, hiçbir tarihi kadere empoze olamayan kıtasal siyasi bir yapı prosedürüdür.